

Vad är denna väg?

Välkomna, mina vänner. Var välsignade, var och en av er. I det här föredraget skulle jag vilja diskutera vad denna väg är och vad den inte är.

Först vill jag gärna säga att denna väg inte är ny: den har funnits i många olika former så länge människor har levt på den här jorden. Formerna och tillvägagångssätten förändras allteftersom mänskligheten utvecklas, men den grundläggande vägen förblir densamma.

Innan jag börjar förklara vad denna väg är, vill jag be er, mina vänner, att inte vara bekymrade över fenomenet av den här kommunikationen som sådant. Det enda viktiga att förstå i början av ett sådant förhållande, är att det finns nivåer av verkligheten som ni ännu inte har utforskat och upplevt och som ni i bästa fall endast kan teoretisera kring. Teori är inte samma sak som erfarenhet och att för tillfället låta det vara så, är så mycket bättre än att försöka framtvunga en definitiv slutsats. Kom ihåg att den här rösten inte uttrycker det medvetna sinnet hos det mänskliga instrumentet jag talar genom. Beakta dessutom att varje mänsklig personlighet äger ett djup som han eller hon ännu kan vara omedveten om. Alla besitter på detta djup resurser att transcendera de snäva gränserna för sin personlighet och få tillgång till andra världar och väsen begåvade med ett vidare och djupare vetande.

Detta leder oss till hela frågan om vad denna väg är. Låt oss först konstatera vad den inte är.

Arbetet på denna väg utgör inte psykoterapi, även om vissa aspekter av den av nödvändighet måste hantera områden som även psykoterapin ägnar sig åt. Inom ramen för denna väg är det psykologiska tillvägagångssättet endast en sak vid sidan om, ett sätt att komma igenom hinder. Det är absolut nödvändigt att ta itu med förvirringar, inre missuppfattningar, missförstånd, destruktiva inställningar, alienerande försvar, negativa emotioner och paralyserade känslor, vilket också är vad psykoterapin försöker göra och även postulerar som sitt slutgiltiga mål. På denna väg inträder däremot den viktigaste fasen först efter att detta första steg är över. Den andra och viktigaste fasen består av att lära sig hur man aktiverar det större medvetandet som lever inom varje mänsklig själ.

Den andra fasen överlappar ofta den första fasen som månar om att övervinna hindren, eftersom den andra fasen av arbetet är till hjälp och även nödvändig för att verkligen genomföra den första. Den första delen av arbetet kan inte riktigt lyckas om inte kontakten med det högre jaget regelbundet odlas och används. När och hur detta kan göras varierar dock avsevärt och beror på personligheten och på anlagen, fördomarna och blockeringarna hos individen som ger sig in på denna väg. Ju tidigare du kan använda, utforska och aktivera den outtömliga inre källan av styrka och inspiration, desto lättare och snabbare kommer du att hantera hindren. Det är alltså ganska tydligt på vilket sätt denna väg skiljer sig från psykoterapi, även om vissa av deras fokus och tidvis även metoderna kan likna varandra.

Denna väg utgör inte heller en andlig övning som på förhand har målet att uppnå ett högre andligt medvetande. Det finns många metoder och övningar som försöker förverkliga det andliga jaget. Även om gångbara metoder används för att med kraft uppnå detta mål, uppmärksammar många andliga discipliner inte tillräckligt de områden i egojaget som är genompyrda av negativitet och destruktivitet. Den framgång som därmed eventuellt uppnås är alltid kortlivad och är egentligen en illusion, även om vissa av upplevelserna kan vara nog så äkta. Men ett andligt tillstånd som uppnås på ett sådant ensidigt sätt är inte stabilt och kan inte vidmakthållas om inte hela personligheten innefattas. Eftersom människor drar sig för att acceptera och hantera vissa delar av sig själva, söker de ofta sin tillflykt i vägar som utlovar att man kan undvika att möta dessa problematiska inre områden. Om du tänker på en andlig väg som ett utövande av meditation för dess egen skull eller för att uppnå lyckosaliga kosmiska upplevelser och kosmiskt medvetande, då är denna väg inte din väg.

Frestelsen i att använda andliga övningar för att gripa efter lycka och uppfyllelse och för att undvika redan existerande negativitet, förvirring och smärta är stor. Men den här inställningen motverkar sitt syfte; den uppkommer ur och leder till ytterligare illusioner. En av illusionerna är att det som finns inom dig kan undvikas. En annan illusion är tron på att du behöver vara rädd för och förneka det som finns inom dig. Oavsett hur destruktiv den är, kan varje inre aspekt av dig transformeras. Endast när du undviker det som finns inom dig, blir din illusion verkligen skadlig för dig och för andra.

Låt mig sammanfatta det jag hittills har sagt. Denna väg utgör varken psykoterapi eller en andlig väg i vanlig bemärkelse och samtidigt utgör den båda. Det kommer att vara till hjälp om ni kommer ihåg följande tre saker när ni överväger möjligheten att ta steget in på just denna väg.

För det första, sättet som detta material överförs på, oavsett om man är intresserad av det eller inte eller om man tror på det eller inte, bör betraktas såsom varande av underordnad betydelse. Håll ditt sinne öppet för många möjligheter som du ännu inte förstår. Förståelse och djup upplysning

kommer när ni går längre in i era egna djup och upplever er inre rikedom och samhörighet med universum.

För det andra, genom att gå in på denna väg, går du inte in i terapi. Du påbörjar en resa som leder dig in i nya områden av ditt inre universum. Oavsett om du har gått i terapi – tillfredsställande och framgångsrik eller inte – eller om du är djupt bekymrad och i behov av hjälp att leva ditt liv på ett tillfredsställande sätt, behöver du under ett bra tag fortfarande främst uppmärksamma de områden inom dig som är negativa, destruktiva och felaktiga. Du kanske inte tycker om att göra det, men om du verkligen vill finna ditt verkliga jag, kärnan av ditt väsen ur vilket allting gott härrör, är detta fokus nödvändigt.

”Hur lång tid kommer det att ta?” kanske ni undrar. Tiden avgörs av ditt eget sinnes- eller känslotillstånd och av din yttre livsmanifestation. När din inre negativitet övervinns, kommer detta tillstånd att visa sig i ditt liv: det kommer inte att finnas någon tvekan. Din väg kommer organiskt att föra dig till andra prioriteringar och angelägenheter. Syftet med denna väg är inte att bota dig från en emotionell eller mental sjukdom, även om den gör detta mycket bra och ofrånkomligen kommer att göra det om du gör arbetet. Men man bör inte gå in på denna väg för detta syfte.

För det tredje, gå inte in på denna väg om du förväntar dig att den kommer att få dig att glömma din sorg och smärta eller låter dig släta över de aspekter av din personlighet som du gillar minst eller till och med direkt ogillar. Ditt ogillande kanske inte är ”neurotiskt”. Du kan ha helt rätt i att ogilla dessa aspekter, men du har inte rätt att tro om dig själv att du är hopplöst dålig på grund av dem. Denna väg måste alltså lära dig att se och möta vad som än finns i dig, för bara när du gör det kan du verkligen älska dig själv. Bara då kan du finna din essens och ditt sanna guds jag. Men om du vill försöka finna din essens, men vägrar att möta vad som än kan finnas i dig under förevändningen av att du följer din andliga benägenhet, är detta inte vägen för dig.

Låt oss nu gå in i en mer detaljerad beskrivning av vad denna väg inbegriper. Varje människa förnimmer en inre längtan som går djupare än längtan efter känslomässig och kreativ uppfyllelse, även om den senare förstås är en del av den djupare och mer grundläggande önskan. Kanske den mest lämpliga ”översättningen” av denna längtan skulle vara en känsla eller förnimmelse av att det måste finnas ett annat, mer uppfyllande medvetandetillstånd och en större förmåga att uppleva livet.

När denna längtan översätts till medvetna termer, kan man dras in i vissa förvirringar och motsättningar. Förvirringar och synbarliga motsättningar kommer sig av det dualistiska medvetandet som genomsyrar det tillstånd som det mänskliga sinnet befinner sig i vid denna

tidpunkt. Dualismen är alltid närvarande eftersom människor uppfattar verkligheten i termer av antingen/eller, bra eller dåligt, rätt eller fel, svart eller vitt. Detta sätt att uppfatta livet är i bästa fall endast en halvsanning. På det här sättet kan man endast uppfatta fragment av verkligheten; hela sanningen kan aldrig bli funnen på det dualistiska sättet. Sanningen omfattar alltid mer än vad det dualistiska sättet att se verkligheten kan greppa.

En sådan förvirring kan vara: ”Längtar jag efter något överkligt? Skulle det kanske vara mer realistiskt och mer moget att ge upp denna längtan och acceptera att livet endast består av denna platta, dystra, gråa tillvaro? Får vi inte höra om och om igen att det är nödvändigt med acceptans för att komma till ro med sig själv och livet? Jag borde därför egentligen överge denna längtan.”

Vägen ut ur förvirringen kan endast bli funnen när du tar ett steg bortom dualismen som underförstått finns i detta dilemma. Det är sant att du måste acceptera ditt nuvarande tillstånd. Det är sant att livet, så som det manifesterar sig, inte kan vara fullkomligt. Men det är inte detta faktum som verkligen gör dig olycklig, utan det är snarare ditt krav på att livet ska vara fullkomligt och ges till dig i sin fullkomlighet. Om du går tillräckligt djupt, kommer du oundvikligen att upptäcka att det finns en del av dig som förnekar smärta och frustration, en plats där du är arg och hätsk på grund av att det inte finns någon kärleksfull auktoritet närvarande som kommer att avlägsna dessa oönskade upplevelser för dig. Det är därför sant att din längtan efter detta slags utopiska, lyckligare tillstånd är orealistisk och bör överges.

Men innebär detta verkligen att längtan *i sig* har sitt ursprung i omogna, giriga eller neurotiska inställningar? Nej, mina vänner, det gör det inte. Det finns en inre röst som talar om för dig att sanningen om ditt liv och dig själv är mycket större än vad du vid den här tidpunkten är i stånd att uppleva. Hur kan vi då finna klarhet i vad som är verkligt och vad som är falskt vad gäller er djupaste längtan?

Längtan är falsk när din personlighet önskar sig kärlek och uppfyllelse, fullkomlighet och lycka eller njutning och kreativ expansion utan att betala priset av den strängaste självkonfrontation. Den är falsk när du inte tar ansvar för ditt nuvarande tillstånd eller tillståndet du längtar efter. Om du till exempel tycker synd om dig själv på grund av ditt ouppfyllda liv och om du på något sätt skuldbelägger andra för ditt nuvarande tillstånd, oavsett hur fel dessa andra må ha, om det är dina föräldrar, dina kollegor, dina nära eller livet i stort, då tar du inte ansvar. Om så är fallet, vill du på något sätt också få det nya och bättre tillståndet som en belöning. Du kanske försöker vara en god liten lydlig anhängare av en mäktig auktoritetsgestalt för att bli belönad. Eftersom belöningen i verkligheten aldrig kan komma utifrån, oavsett vad du gör, måste du känna dig besviken, bitter, lurad och arg och du kommer om och om igen att ta till dina gamla, destruktiva mönster som i själva verket är ansvariga för det tillstånd som skapar din ouppfyllda längtan.

Längtan är realistisk när du börjar från utgångspunkten att nyckeln till uppfyllelsen måste finnas inom dig, när du vill upptäcka inställningarna inom dig som förhindrar dig att uppleva livet på ett uppfyllt och meningsfullt sätt, när du tolkar längtan som ett budskap från kärnan av ditt inre väsen, som sänder dig på en väg som hjälper dig att finna ditt verkliga jag.

När längtans inre budskap misstolkas av den negativa, giriga och krävande personligheten, uppstår dock förvirring. Längtan kanaliseras då som magiska fantasier som inte kan förverkligas. Du tror att uppfyllelsen är tänkt att ges till dig, snarare än att uppnås av dig genom modet och ärligheten att se på dig själv som du är nu, även på sådana områden som du helst skulle vilja undvika. Om en livssituation är smärtsam och du försvarar dig med raseri, klagan och andra försvar mot att uppleva den här smärtan på ett rent sätt, är du inte i kontakt med sanningen vad gäller ditt nuvarande tillstånd. Men om du bara låter smärtan vara och känner den utan att spela spel som ”den kommer att förinta mig” eller ”den kommer att vara för evigt”, kommer upplevelsen att frigöra kraftfulla skaparenergier som alltmer kommer att arbeta för dig i ditt liv och öppna kanalerna till ditt andliga jag. Att känna smärtan kommer också att ge en djupare, fylligare och visare förståelse av sambanden mellan orsak och verkan. Du kommer till exempel att se hur du drog till dig just denna smärta. En sådan insikt kanske inte kommer omedelbart, för ju mer du framtvingar den, desto mer kommer den att gäcka dig. Men den kommer att komma om du upphör med de inre striderna och motståndet.

Överge inte längtan *i sig*. Ta den på allvar. Odlar den i själva verket och lär dig att förstå den, så att du kan följa dess budskap och ta den inre vägen till din kärna; gå igenom den delen som du vill undvika, men som är den verkliga boven, ensam ansvarig för ditt långt ifrån uppfyllda och glädjefyllda tillstånd.

Överge inte längtan som kommer från känslan av att ditt liv skulle kunna vara mycket mer, att du skulle kunna leva utan de smärtsamma, plågade förvirringarna och fungera på en nivå där inre motståndskraft, tillfredsställelse och trygghet råder. Det är ett tillstånd där du upplever och uttrycker djupa känslor och lyckoslig njutning, där du är i stånd att möta livet utan rädsla eftersom du inte längre är rädd för dig själv. Du kommer därför att uppleva livet, även dess problem, som en glädjefyllt utmaning. Om dina inre problem kan bli en utmaning som ger krydda åt ditt liv, blir den efterföljande friden desto mer ljuv. Att kunna hantera dessa problem ger dig en känsla av din egen styrka, resursrikedom och kreativa förmåga. Du kommer att känna det andliga jaget flöda genom dina ådror, i dina tankar, i ditt seende och dina varseblivningar, så att beslut kommer att fattas utifrån ditt väsens centrum. När du lever på detta sätt, är de tillfälliga yttre problemen kryddan i ditt liv och blir nästan angenäma. Men perioderna med yttre problem kommer att bli mindre frekventa och att leva fridfullt, glädjefyllt och kreativt kommer att bli normen.

Den sorgligaste delen av denna längtan är just nu att ni djupt inom er vet hur er kropp och själ inte ens är kapabla att acceptera och uthärda intensiv njutning vid den här tidpunkten. Njutning finns på alla nivåer: den andliga, fysiska, emotionella och mentala nivån. Andlig njutning separerad från det vardagliga sättet att fungera är dock en illusion, eftersom en sann andlig lycksalighet omfattar hela personligheten. Personligheten måste därför lära sig att uthärda ett lycksaligt tillstånd. Detta kan den inte göra såvida den inte lär sig att uthärda vad som än är inlåst i psyket nu: smärta, elakhet, illvilja, hat, lidande, skuld, rädsla, skräck. Allt detta behöver transcenderas. Då och först då kan den mänskliga personligheten fungera i ett lycksaligt tillstånd. Din längtan efter att uppleva mer njutning är ett budskap till dig att ta klivet in på en väg som ger dig möjligheten att befinna sig i lycksalighet.

Tillståndet jag beskrev behöver inte ges upp som orealistiskt eller önsketänkande. Det behöver inte ges upp eftersom du kommer att förtjäna det och göra det till ditt eget genom att gå igenom vadhelst inom dig som förhindrar dig att uppleva det. Detta tillstånd existerar redan som en vilande potential i dig. Det är inte något som kan ges till dig av andra, inte heller är det något som du kan förvärva genom att lära dig eller anstränga dig. Det utvecklas organiskt som en biprodukt av att du går igenom de mörka områdena inom dig.

Missta er inte: detta är inte en lätt väg. Men svårigheten utgör inte en fixerad verklighet, ett givet faktum, ett oföränderligt tillstånd. Svårigheten existerar bara i samma grad som personligheten har ett starkt intresse i att undvika delar av jaget. I samma grad som man åtar sig att vara sann mot jaget, att se och möta varje partikel av jaget, försvinner svårigheten. Och det som först tycktes vara svårt, börjar nu bli en utmaning, en spännande resa och en process som gör livet så intensivt verkligt och välgörande, så tryggt och givande att du inte skulle vilja ge upp det för någonting. Svårigheter finns med andra ord enbart i kraft av en falsk övertygelse: övertygelsen om att om man ser och möter ett visst område av jaget, kan detta innebära ett omdöme vad gäller hela jaget som inte kan tolereras och accepteras. Du kanske till exempel drar slutsatsen att om ett viss negativ inställning är sann, då är hela jaget dåligt. En sådan övertygelse gör det svårt eller till och med omöjligt att möta sig själv. Det är därför nödvändigt att ta reda på de underliggande övertygelsena bakom varje motstånd eller motvilja att gå in i ett mörkt område av jaget.

Denna väg kräver av individen det som de flesta människor är minst villiga att ge: sannfärdighet mot jaget, blottläggande av det som existerar nu, avlägsnande av masker och förespeglningar samt upplevelsen av ens nakna sårbarhet. Detta är ett ansenligt åliggande och samtidigt den enda verkliga vägen som leder till genuin frid och fullhet. När investeringen i förespeglandet och döljandet väl ges upp, är det inte längre ett ansenligt åliggande, utan snarare en organisk och naturlig process.

Denna väg är alltså på en och samma gång den svåraste och den enklaste. Det beror enbart på ur perspektiv man ser på det och väljer att uppleva det. Svårigheten kan mätas i termer av din sanningsenlighet mot dig själv. I samma grad som du vill vara i sanning, kommer vägen inte att framstå som varken alltför svår eller som att den ägnar sig åt, för att citera några av dess kritiker, ”för mycket av den negativa sidan av livet och jaget”. Det negativa är i själva verket i grund och botten det positiva. Negativt och positivt är inte två aspekter av energi och medvetande: de är en och samma sak. Oavsett vilka slags energi- och medvetandepartiklar i ditt jag som har blivit negativa, måste de omvandlas till sitt ursprungliga positiva sätt att vara. Detta kan inte åstadkommas utan att du fullt ut tar ansvar för negativiteten i dig.

Motviljan mot att vara sann mot sig själv gäller även de mest ärliga människorna. En person kanske utmärks av sin ärlighet, sanningsenlighet och integritet på en nivå, samtidigt som det kan finnas djupare nivåer där det inte alls förhåller sig så. Denna väg leder in i de hittills dolda, mer subtila nivåerna som är svåra att peka ut, men absolut möjliga att konstatera.

Hur kan du mäta huruvida denna osanningsenlighet finns på en djupare nivå i dig eller inte? Det är egentligen mycket enkelt. Det finns en ofelbar nyckel som, om du väljer att använda den, kommer att ge dig felfria svar. Den nyckeln är: Vad känner du kring dig själv och ditt liv? Hur meningsfullt, uppfyllt och rikt är ditt liv? Känner du dig trygg med andra? Känner du dig bekväm vad gäller ditt innersta jag i andras närvaro eller åtminstone med vissa personer som du har ett gemensamt mål med? Hur mycket glädje är du i stånd att känna, ge och ta emot? Plågas du av förbittring, oro och spändhet eller av ensamhet och en känsla av isolering? Behöver du en hel del överaktivitet för att lindra ångest¹? Det faktum att du inte medvetet känner ångest, bevisar i verkligheten inte på något sätt att du är utan ångest. Många börjar på denna väg utan att vara medvetna om sin ångest, men de känner sig döda, avtrubbade, håglösa och lamslagna. Detta kan vara ett tecken på att ångesten övervanns genom en konstlad, avtrubbande process. Denna väg kan inte hoppa över steget som gör att du först känner din ångest och sedan känner vadhelst ångesten döljer. Endast då kan en verklig känsla av att vara levande infinna sig.

Upprymdhet, entusiasm, glädje och den unika blandningen av hänförelse och frid som betecknar den andliga helheten är resultatet av en inre sanningsenlighet. När dessa tillstånd är frånvarande, då måste sanningsenligheten vara frånvarande. Så enkelt är det, mina vänner.

Om du kräver av ditt liv, och därför av den väg du överväger att gå in på, vilken den än är, att den ska kringgå detta att känna din oro och din smärta, undvika att erkänna dina oärligheter, ditt fuskande, din illvilja, dina spel och dina mer eller mindre subtila förespeglningar, då kan det vara

¹ Eng. "anxiety", som oftast har översatts till oro och kan även tolkas som ångslan, vända. Övers. anm.

bättre för dig att inte påbörja denna väg. Men om du förväntar dig en verklig ansträngning och är beredd att påbörja resan in i dig själv för att finna, erkänna och ta fram vad som än finns i dig, om du uppåddar all din inre sannfärdighet och åtar dig helhjärtat att göra resan, om du hittar modet och ödmjukheten att inte framstå som annorlunda än vad du är, ens i dina egna ögon, då har du verkligen all rätt att förvänta dig att denna väg kommer att hjälpa dig att förverkliga ditt fulla liv och uppfylla din längtan på alla tänkbara sätt. Detta är ett realistiskt hopp. Du kommer i allt högre grad att veta att det är så.

Du kommer lite i taget att börja fungera utifrån ditt innersta centrum, vilket är en helt annan upplevelse än att fungera utifrån sitt yttre område. Ni är nu så vana vid det senare att ni inte ens kan föreställa er hur det annars skulle kunna vara. Ni är nu ständigt beroende av vad som händer runt omkring er. Ni är beroende av uppskattning och godkännande från andra, av att vara älskade och av att lyckas vad gäller den yttre världen. Oavsett om ni är medvetna om det eller inte, strävar ni inombords efter att säkerställa att ni erhåller allt detta för att få frid och uppfyllelse.

När du fungerar utifrån ditt centrum, kommer tryggheten och glädjen att flöda från en djup källa inom dig. Detta innebär inte på något sätt att du, när detta sker, är dömd att leva utan godkännande, uppskattning, kärlek eller framgång. Detta är ett annat dualistiskt missförstånd där du tror: ”Antingen upplever jag mitt centrum och måste därför göra avkall på all kärlek och uppskattning från andra och vara ensam, eller så måste jag göra avkall på mitt inre jag på grund av att jag inte kan tänka mig ett sådant ensamt liv.” När du fungerar utifrån ditt innersta jags frigjorda centrum, drar du i själva verket till dig allt av livets överflöd, men du är inte beroende av det. Det berikar dig och uppfyller ett rättmätigt behov, men det utgör inte livets substans. Substansen finns i det inre.

I varje människas sunda liv måste det finnas utbyte, intimitet, kommunikation, delande, ömsesidig kärlek liksom ett givande såväl som mottagande av värme och öppenhet. Varje människa behöver dessutom ett sunt mått av erkännande av vad han eller hon gör. Men det är en ofantligt stor skillnad mellan att vilja ha detta erkännande på ett sunt sätt och att vara beroende av ett yttre erkännande i en sådan grad att man hela tiden är oförmögen att vara utan det. I det senare fallet börjar jaget offra sin integritet på tragiska sätt som kostar alldeles för mycket. Det verkliga jaget sviks då och sökandet efter erkännande blir kontraproduktivt. Denna väg är inriktad på att finna detta centrum, denna djupa inre andliga verklighet och utgör inte någon illusorisk religiös flykt. Tvärtom är denna väg oerhört pragmatisk, för det sanna andliga livet står aldrig i strid med det praktiska livet på jorden. Det måste finnas en harmoni mellan dessa två aspekter av det hela. Att överge vardagen utgör inte sann andlighet. Det är i de flesta fall bara en annan typ av flykt. För många är det lättare att offra något och tukta sig än att möta och hantera sina mörka aspekter. Skulden för det senare gottgörs ständigt genom självförsakelser som utgör tänkta dörröppningar

till himlen. Denna skuld kan dock inte utplånas såvida inte personligheten hanterar det inre mörkret på ett direkt sätt. Uppoffring och berövande blir då inte bara onödigt, utan strider till och med mot en sann andlig utveckling. Universum är överflödande i sin glädje, i sitt välbehag och i sin lycksalighet: människor är tänkta att uppleva detta, inte försaka det. Inget mått av försakelse kommer att utplåna skulden för att undvika att rena själen.

Jag skulle vilja nämna en annan specifik egenskap hos de inre hindren som måste tillmötesgå så att de kan transcenderas. Det är nödvändigt att först förstå att alla tankar och känslor är kraftfulla medel för den skapande energin, oavsett om tankarna är sanna och visa eller falska och begränsade. Oavsett om känslor är kärleksfulla eller hatiska, arga eller välvilliga, rädslofyllda eller rofyllda, måste energin i dem likaså skapa i överensstämmelse med sin natur. Tankar och åsikter skapar känslor och båda tillsammans skapar inställningar, beteenden och emanationer som i sin tur skapar livsomständigheterna. Dessa ordningsföljder behöver kopplas samman, förstås och identifieras fullt ut. Detta är en avgörande aspekt av arbetet på denna väg.

Er rädsla för era negativa känslor är oberättigad. Känslorna i sig är inte hemska eller outhärdliga. Era övertygelser och inställningar kan emellertid göra dem det. Den här processen bekräftas ständigt av dem som följer denna väg, då de upptäcker att den djupaste smärtan är en återupplivande upplevelse. Den frigör sammandragen energi och förlamad kreativitet. Den gör det möjligt för människor att känna välbehag i samma grad som de är villiga att känna smärta.

Samma sak gäller för rädsla. Att uppleva rädsla i sig är inte förödande: när den väl upplevs, blir rädslan omedelbart en tunnel genom vilken du färdas och som inte släpper känslan av rädsla förrän den bär dig till en djupare nivå av verkligheten. Rädslan är ett förnekande av andra känslor. När den ursprungliga känslan accepteras och upplevs, löses knuten upp. Det är alltså aldrig känslan i sig som är outhärdlig. Din inställning till den kan dock göra den outhärdlig.

En rädsla för dina känslor får dig att skära av dem. Du skär således av dig från livet. Ditt andliga centrum kan inte vecklas ut och uppenbara sig och förenas med ditt egojag om du inte lär dig att fullt ut omfamna alla dina känslor, tillåter dig att bäras av dem och lär dig att ta ansvar för dem. Om du gör andra ansvariga för dina känslor, kommer du att vara bunden eftersom du antingen kommer att förneka dem eller agera ut dem på ett destruktivt sätt mot andra. Inget av dessa två alternativ är önskvärt eller kan ge någon lösning.

Ditt andliga jag kan inte frigöras såvida du inte lär dig att känna alla dina känslor, såvida du inte lär dig att acceptera varje del av ditt väsen, oavsett hur destruktivt det kan vara just nu. Oavsett hur negativt, elakt eller egoistiskt du kan finna ett hörn inom dig vara – i motsats till andra mer utvecklade delar av din personlighet – är det absolut nödvändigt för varje aspekt av ditt väsen att

bli accepterat och hanterat. Ingen aspekt bör utelämnas eller täckas över i en drömsk förhoppning om att den inte längre skulle spela någon roll och på något sätt bara skulle försvinna. Den spelar roll, mina vänner. Ingenting som finns i dig är maktlöst. Oavsett hur dold en mörk aspekt kan vara, skapar den livsbetingelser som du djupt måste beklaga. Detta är en av anledningarna till att ni behöver lära er att acceptera aspekterna hos er som skapar negativt. En annan anledning är att oavsett hur destruktiv, grym och dålig den än må vara, så är varje energi- och medvetandeaspekt i sin ursprungliga essens är både vacker och positiv. Förvrängningarna måste omvandlas till sin ursprungliga essens. Energi och medvetande kan skapa igen på ett positivt sätt bara när du låter förståelsens ljus och den positiva intentionaliteten göra sig gällande på dem. Om du inte gör detta, kan du inte komma in i din kreativa kärna.

Detta är i grunden arbetet på denna väg. Denna väg är därför svår bara för att människor med sin fåfänga har falska idéer om hur de redan borde vara. Den enda svårigheten är din illusion om hur du är och hur du borde vara och din illusion om att du inte skulle kunna och inte får ha vissa problem och inställningar. Om du inte ger upp dessa illusioner och inspekterar vad som än finns inom dig, måste du förbli fjärrad från din egen andliga essens. Den essensen är ständigt självförnyande; den förenar ständigt synbarligen lösliga konflikter. Din andliga essens förser dig med allt du kan tänkas behöva för att leva ditt liv och för att fullgöra uppgiften du kom för att uppfylla genom din födelse. Den utgör ditt gudomliga centrum. Du är således ett uttryck för allting som existerar – allmedvetandet. Du förblir utan kontakt med det på grund av att du är alltför rädd för att ge upp din lilla fåfänga. Din längtan kan därför aldrig uppfyllas, för oavsett vad som utlovas dig, finns det inte något universalmedel som kan ge dig det du behöver och rättmätigt önskar utan att ta vägen in i och genom ditt eget mörker. Andliga övningar ensamt kan inte uppfylla denna längtan, hur mycket man än sitter i meditation och koncentration.

Sådana metoder kan bara vara användbara verktyg när de används som ett tillägg till eller i samband med den självkonfrontation som ni till varje pris vill undvika. Om du inte accepterar detta jag nu i sin nakenhet med all sin möjliga fulhet, tillsammans med din redan befintliga skönhet, kan du inte upptäcka att du redan är den skönhet som du ännu inte är medveten om, men som du längtar efter att få kontakt med, att förverkliga och uttrycka.

Detta är alltså arbetet på denna väg, mina vänner. Mycket, mycket få människor på denna jord är villiga att ta sig an denna väg. Ännu färre följer den hela vägen. De flesta människor bär på förhoppningen att de kan hitta ett annat sätt att nå uppfyllelse, ett sätt som leder dem runt sina mörka områden. De vill inte veta att det är dessa mörka områden som gör dem olyckliga och ensamma. Vissa gör ansatser, men när de närmar sig de mörka områdena, drar de sig tillbaka i motvilja mot jaget och riktar all sin destruktiva energi utåt mot dem som hjälper dem att finna sin väg. De vill inte chansa på sig själva eller på att finna vägen genom sitt eget mörker.

Men för dem som har modet att gå hela vägen, obevekligt och tålmodigt, vilken härlighet som väntar dem i deras innersta centrum!

De som avstår från att gå hela vägen hindras vanligtvis av villfarelsen av att de, om de inte lever upp till sin illusoriska fullkomlighet, är hopplöst dåliga. Denna villfarelse bör utmanas, utforskas och arbetas med. Om du gör detta, avlägsnar du en viktig stötesten. Ge utrymme för möjligheten att dessa inte är de enda två alternativen. Var öppen för att finna vägen inifrån som gör det möjligt för dig att vara helt ärlig och se det värsta i dig utan att förlora tron på dig själv. Även om detta ser ut som ett mirakel, är det egentligen helt logiskt. Vad som sker är att du, just på grund av att du har sett och mött och erkänt det värsta, finner ditt sanna värde.

Den som går in på denna väg bör vara beredd på att detta mirakel sker. Du är inte så fullkomlig som du vill vara. Oavsett hur mycket läpparnas beklännelse du ger till teorin om dina mänskliga begränsningar, har du ett eget intresse i att se dig själv på ett visst perfektionistiskt sätt. Denna tendens behöver ifrågasättas. Därefter behöver du möta rädslan för att uppleva vissa känslor: det kanske är din underförstådda övertygelse att du kommer att förgås om du upplever vissa av dina djupare känslor som i själva verket utgör ditt livsblod. Denna rädsla behöver utmanas. Om du är villig och beredd att upptäcka hela dig själv, ger du dig verkligen ut på en oerhört vacker resa, dock inte vacker i bemärkelsen att allting är lätt. Den tillfälliga smärtan och kampen kommer att visa sig vara din mest värdefulla port till ett liv i ljus och fullödighet.

Vägen är härlig när du har tagit dig förbi de inledande stadierna där du kämpar med dina egna falska idéer som alltid skapar två oacceptabla alternativ. När vägen öppnar sig inifrån dig själv, börjar du att uppleva, kanske för första gången i ditt liv, din egen potential för att vara, din egen gudomlighet. Du kommer att känna din potential för njutning och trygghet, medvetenhet om dig själv och andra och därför känna din oändligt mycket större förmåga att relatera till andra, förstå och vara med dem utan rädsla.

Det inledande beslutet att gå in på en väg som denna måste göras på ett realistiskt sätt om det ska fungera. Är du villig att ge upp dina illusioner om dig själv och dina förväntningar – som kommer från ditt motstånd mot att ge upp dina självbedrägerier – på vad andra borde göra för dig? Är du villig att överge dina falska rädslor kring vilka känslor du borde eller inte borde ha, skulle kunna eller inte kunna uppleva? Om du gör ditt eget åtagande att fullt ut acceptera allting som du är nu och att fortsätta lära känna dig själv där du ännu inte känner dig själv, kommer du att se att det är den mest spännande, betydelsefulla och meningsfulla resa in i ditt eget djup. Du kommer att få all hjälp du kan tänkas behöva, för ingen kan göra den här resan ensam.

När ditt andliga centrum börjar uppenbara sig, integreras ditt egomedvetande med det och du börjar så att säga att "levas genom" av anden. Ditt liv blir ett spontant flöde fritt från ansträngning.

FRÅGA: På vilket sätt var den här vägen annorlunda i tidigare epoker och kulturer?

SVAR: Mänsklighetens utveckling i äldre tider gjorde att ett annat tillvägagångssätt var nödvändigt. Människor under medeltiden var till exempel benägna att agera ut sina grymma impulser. De var inte kapabla att separera sig själva tillräckligt från sina impulser för att identifiera dem, erkänna dem och ta ansvar för dem. De kände sig tvungna att ge utlopp för dem och blev helt omslutna av dem. Människor behövde därför en sträng, yttre auktoritet för att hålla sin lägre natur i schack. Först när människans personlighet blev kapabel att kontrollera sig själv kunde nästa steg i utvecklingen tas. Överkontrollen behöver nu luckras upp.

I äldre tider var den genomsnittliga personen alltför avlägsen från sin kärna för att söka det andliga livet inifrån; det behövde projiceras på utsidan. Denna oförmåga att ta ansvar för jaget ledde då till att det skapades en yttre djävul som skulle behärska en individ och en yttre Gud som skulle hjälpa.

Nu har allt detta förändrats. Idag är till exempel mänsklighetens största hinder ett egocentriskt högmod. Människor har uppnått mycket med egots styrkor. De behövde utveckla dessa styrkor för att inte längre vara oansvariga, hjälplösa barn. Men dessa styrkor måste nu utövas inifrån av ens andliga centrum och inte tillskrivas egot. Egots högmod gör att detta är svårt. Det uppstår frågor som "Vad kommer andra att säga? Kommer de att se mig som naiv, dum eller ovetenskaplig?". Det är allas uppgift idag att övervinna detta högmod och detta beroende av andras åsikter. Hur ofta sviker inte individer sin andliga sanning genom att uttrycka det som antas vara intelligent, utan att de ens vågar låta sitt gudomliga jag inspirera dem! Dessa utgör kriterierna för vägen idag.

Varje steg i det andliga medvetandets utveckling kräver sitt eget tillvägagångssätt, men syftet är alltid detsamma. Det finns dock ett undantag. I varje epok har det alltid funnits en liten minoritet av människor som var utvecklade långt bortom den vanliga personens räckvidd. För dem var vägen alltid densamma. Dessa få bildade hemliga sällskap som var okända och inte det minsta efterfrågade. En grupp som er kan därför inte heller vara en folkrörelse, för även i dag finns det mycket få människor som antingen kan eller är villiga att följa en sådan väg. Men det finns säkerligen många fler i dag som skulle kunna göra det än i äldre tider; många skulle kunna, men få kommer att göra det.

Jag kommer nu att dra mig tillbaka från detta instrument som jag har tillåtelse att manifesteras mig genom. En stor andlig kraft beskyddar den här gruppen. Detta kan förefalla obegripligt eller vara en primitiv tro för vissa av er, ändå är det en verklighet, mina vänner. Det finns en hel värld bortom den värld ni känner och berör och ser. Bara när du utforskar dig själv och går in i din kärna, kommer du att möta den här världen och den kommer då att uppenbara sig i sin rena verklighet och absoluta härlighet. Den här världen finns inom och omkring er och den kommer att inspirera er från sin egen fullständiga visdom när ni sträcker er efter den.

Var välsignade, var och en av er. De av er som vill vara sanna mot sitt inre väsen och vill använda er av hjälpen som just denna väg kan ge, är välsignade och vägleda i alla era förehavanden, och de av er som ännu inte vill ta detta steg eller som dras mot någonting annat, även de är välsignade. Var i frid.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12